

OBWŁASNY (2) *ai*

obwłasny (2). [**obwłastny**].

o jasne, a pochylane.

[*sg A obwłastny.*] ◊ *pl I m obwłasnymi* (1). ◊ *L obwłastnych* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przynależny, właściwy komuś lub czemuś; proprius JanStat (2) : Są y inné Tytuły y z ich Státutámi obwłasnymi, ku nábyćiu biegłości w práwie Królewskim SarnStat 160; [pan Bog lud Ifraielki/ przez obrzeskę od wśfech inych narodow odłączył/ y onemuż obwłastny Regiment a porząd poştanowył UstKościel 19v].

obwłasny czemu (1): *A ták fkázuiemy y poştánawiamy/ áby Stároştowie ziem y powiátów nie ná innych mieyfcách łádzili/ ieno ná mieyfcách Stároştwóm obwłasnych: to iest gdzie zwykły bywác łády. SarnStat 528.*

Synonimy: należący, należny, podlegający, podległy, przynależący.

JR